Cliëntenraad Participatiewet

Nijmegen

Aan het college van B&W Nijmegen

Betreft: advies over Ingangen sociale infrastructuur

Nijmegen, 8 maart 2021

Geacht college,

U vraagt de Cliëntenraad Participatiewet advies over Ingangen sociale infrastructuur. Hieronder staat puntsgewijs ons advies.

Advies

De Cliëntenraad is verheugd met het feit dat er veel deuren open gehouden worden.

Wel is opvallend dat er gesproken is met veel mensen die verbanden hebben met een organisatie in de sociale basis of hulpverlening (als beroepskracht of als vrijwilliger) en minder met cliënten en gebruikers van de sociale infrastructuur.
De sleutelpersonen in de wijken en in de diverse gemeenschappen in de stad worden niet genoemd. Terwijl zij vaak het vertrouwen hebben van burgers die de stap naar een instantie moeilijk zetten.

Het rapport gaat uit van een soort besef, een klantreis, waarbij alle mensen, als ze alle stappen hebben doorlopen, er wel zijn of zullen komen. De Cliëntenraad vraagt ook aandacht voor de groep mensen die structureel en langdurig aandacht en ondersteuning nodig blijft houden.
Stem met de inwoner af wat hij/ zij vindt dat de beste bestemming is. Dit is ook heel belangrijk.

Maak goed onderscheid tussen de verschillende rollen die de gemeente heeft. Opdrachtgever, regisseur voor de samenwerking en afstemming, en als samenwerkingspartner. In die laatste rol zullen gemeentelijke afdelingen de samenwerking in de stad, in de keten moeten opzoeken in plaats van eigen plannen maken.

Ook vanuit de ervaringen bij o.m. Vluchtelingenwerk worden een aantal zaken voor anderstaligen cq. vluchtelingen gemist. In het rapport is niets terug te vinden over tolken. Zoals al eerder opgemerkt wordt er niets gezegd over sleutelfiguren uit de eigen gemeenschap, maar ook niets over het vertalen van brochures en digitale informatie. Zo heeft Vluchtelingenwerk bijvoorbeeld moeite om mensen naar de zorg begeleid te krijgen. Misschien komt dit omdat in de werkgroep weinig anderstaligen zaten? De sleutelfiguren zijn (juist) heel belangrijk, m.n. vanuit de sociale basis. Deze informele laag wordt gemist.
Ook het cultuursensitieve aspect wordt node gemist.

In het rapport mist de Cliëntenraad bijvoorbeeld het ROC als ingang voor anderstaligen. Ook wordt de verslavingszorg en de dak- en thuislozen (IrisZorg) gemist.

Wat betreft de genoemde huisartsen: hebben die wel tijd voor deze taak? Vanuit de praktijkondersteuning wellicht wel.

De Cliëntenraad vraagt zich af wat het voordeel is van de onderverdeling in buurtteams. Nu werken daar Sterker en Bindkracht toch al samen.
Kijkend naar de dekking van hulpverlening door Buurtteams Jeugd, buurtteams Volwassenen, Ouderenadviseurs, WMO-klassiek en STIP's als nieuwe indeling van ingangen komt dit al sterk overeen met Buurtteam Jeugd (SWT + Bindkracht 10, een samengaan van Tandem Welzijn en Interlokaal), Buurtteams Volwassenen (SWT+ Sterker, dat een samengaan is van SWON en NIM), WMO-klassiek (SWT), Ouderenadviseurs (afgesplitst uit SWT en SWON). Wat is de meerwaarde van dit hernoemen ten opzichte van wat het kost? Laagdrempelige ingangen tot de zorg en vooral de bekendheid en zichtbaarheid daarvan is toch het doel? Nu kan ook iedereen al doorverwijzen naar een STIP, waar vervolgens geholpen of doorverwezen kan worden. Opnieuw indelen schept hierin niet daadwerkelijk verbetering. De Kentering en het Zelfregiecentrum zien we daar niet in terug. Deze worden in de nieuwe indeling opgenomen in de buurtteams? Waarom voor ouderen wel afzonderlijke Ouderenadviseurs?

In de klantreis laatste casus (dochter vraagt hulp voor overbelaste vader (85 jr.)) is de kolom vraagverheldering/plan van aanpak niet ingevuld. In het geval dat deze vader niet meer bij machte is te herkennen of wil inzien dat hij overbelast is, kunnen ernstige crisissituaties optreden. Het inschakelen van een huisarts/ geriatrisch arts, POH om de situatie te beoordelen en om eventueel te begeleiden is belangrijk.

Er worden veel werkzaamheden bij de STIP's neergelegd. Zijn die er wel op toegerust? In de werkgroep zaten vooral professionals vanuit de STIP's. De Cliëntenraad adviseert om de STIP-vrijwilliger beter toe te rusten. Te denken valt aan een uniform inwerkprogramma en meer mogelijkheden voor training en scholing. Verder zou het goed zijn om de vrijwilligers van het STIP structureel inspraak te geven en te betrekken bij de alle ontwikkelingen met betrekking tot de rol, taken en werkwijze van de STIP's.
De Stips worden gezien als laagdrempelige toegang, maar ook de huisarts. Op elke plek waar iemand binnen loopt met een vraag zou deze moeten worden toegeleid naar een STIP. Daar wordt er vervolgens verder naar gekeken en wordt de vraag verdiept, waarna toeleiding naar de juiste groep: Buurtteams, Ouderenadviseurs en WMO, waar vervolgens door professionals verder wordt afgestemd met de cliënt voor de juiste zorg op maat. Je zou kunnen zeggen dat van de vrijwilligers van de STIP's veel wordt gevraagd om dat selectieproces goed te kunnen doen. Is dit nog wel vrijwilligerswerk, als dit een functioneel noodzakelijk stap in het zorg-/ welzijnstoeleidingsproces is? In plaats van schrappen van betaald werk in de zorg biedt dit misschien een mogelijkheid tot het creëren van nieuwe banen/ functies?

Als laatste ziet de Cliëntenraad de mogelijkheid van beroep/ bezwaar tegen genomen beslissingen niet in het rapport terug.

Met vriendelijke groet,

Maren Wassenaar
Voorzitter Cliëntenraad Participatiewet

Vanwege de effecten van het coronavirus is deze brief niet ondertekend.